

CXVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 65 af 1. April 1914 og Lov Nr. 322 af 3. Juni 1919 om Livsforsikringsvirksomhed.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 27. April 1921).

Udvalget er enigt i det ønskelige i, at Reglerne for Oprettelse af Livsforsikrings-selskaber bringes i nærmere Tilknytning til de for Aktieselskabers Stiftelse i Henhold til Aktieloven gældende Regler. I Overensstemmelse hermed stilles Ændringsforslagene Nr. 1 og 2.

Forhandlingerne i Udvalget har i øvrigt særlig drejet sig om §§ 7, 8 og 9; det har dog ikke været muligt at naa til Enighed om Ændringsforslag til disse Paragraffer, som baade Flertal og Mindretal finder fornødne, undtagen for §§ 7 og 8's Vedkommende.

Her erkender Udvalget Ønskeligheden af, at der indføres mere rationelle Regler for Fastsættelse af Sikkerhedsfondens Grænseværdier end de hidtil gældende, ligesom man ogsaa finder Selskabernes Ønske om Tilladelse til at disponere over en Del af Aaroverskuddet i større Omfang end hidtil berettiget. Man har dog ment at burde sikre Forsikringstagerne, at den Del af Overskuddet, som Selskaberne i Henhold til Ændringsforslag Nr. 3 kan disponere over, kommer disse til gode i Form af Bonus, forsaavidt særlige Om-

stændigheder ikke nødvendiggør, at Beløbene henlægges til Sikkerhedsfondens; Udvalget stiller derfor Ændringsforslag Nr. 4.

Under Nr. 5 foreslaar man, at et Selskab, som ikke benytter Retten i Henhold til Livsforsikringslovens § 19, 3die Stykke, til paa sit Regnskabs Aktivside at opføre kapitaliserede Driftstillæg, fritages for Henlæggelse til Sikkerhedsfondens, naar denne har naaet det dobbelte af den i § 7, 1ste Stykke, nævnte Grænse, medens Selskaber, som opfører de kapitaliserede Driftstillæg, fortsat skal henlægge mindst 10 pCt. af Overskuddet til Sikkerhedsfondens.

Udvalget stiller under Nr. 6 Forslag om, at kapitaliserede Driftstillæg ikke kan opføres med et Beløb, der overstiger 7 pCt. af Nettopræmien i Stedet for 8 pCt., som foreslaas i Lovforslaget; vedtages Ændringsforslaget, bliver man ved den Maksimumsprocent, som var gældende fra 1914 til 1916.

Udvalget finder, at Ejendomsskyldvurderingen, som finder Sted med bestemte Mellemlum, er et naturligere Grundlag for fast Ejendomsværdiansættelse end den i